

DE AVOND BODE,

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 308.
Alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijs

te Amsterdam ..... 17.
en Buitensteden franco..... 8.
ADVERTENTIE

ZEVEN REGELS of minder..... 1.75.
Eiken regel meer.....
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling.....

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

Begrotingswetten voor 1840.
ANTWOORDEN DER REGERING.

Al aanstonds moet men opmerken, dat de begroting voor 1840 geacht worden geheel op zich zelve te staan, zonder dat daartoe gevolgtrokken ten aanzien van de volgende begrotingen zijn af te leiden. Het geheel beheer over dit jaar is aangevangen, in overeenstemming met de wet, welke in de laatste dagen van het afgelopen jaar is vastgesteld, al dadelijk zijn met een vaste hand maatregelen genomen om alles te brengen binnen de grenzen, die met deze wet, toegepast op den geheelen gang, in verband staan. Men heeft zich daarbij niet bepaald, en met de ziele zorg nagegaan, wat er reeds zou te doen zijn, om de bezuinigingen te doen gaan, waarvan dan ook de nieuw aangeboden ontwerpen bevestiging opleverden.

De geheele begroting doorlopende, en elken post van de onderscheiden posten, als ware het, rangschikkende onder algemeene categorien, behoort men toch, dat ver het grootste deel van het cijfer behoort tot zoogenaamde uitgaven, aan welke het onraadzaam en in het waar belang van het land bedenkelijk zoude zijn de hand te slaan, zonder dat er een zeer belangrijke overweging voorafga. De verbindtenissen, door het Rijk wegens de staande schuld, — de betalingen op de Grondwet rustende, die, welke afzonderlijke wetten zijn vastgesteld, de kosten voor de erediensten, die behoud van den fysieke toestand des lands, en andere van gelijken aard opzichte, zal men bevinden, dat hetgeen er overschiet van dat overwegend belang is, om daarop onbedachtelijk nog zeer aanzienlijke sommen te verminderen, na de besparingen, die in de laatste jaren hebben plaats gevonden.

« Dat het dus thans onmogelijk is om met overhaasting groote bezuinigingen te maken, en dat, al wilde men ook instellingen afschaffen, die in het oog van de Regering, volgens verkregen ondervinding, bij een geregeld bestuur bezwaarlijk zijn te ontberen, dan nog de daaruit voortvloeiende andere jaarlijkse uitgave niet zoo aanzienlijk schijnt te kunnen zijn, als men zich in den eerste opslag wellicht zoude voorstellen, wanneer men namelijk het bedrag er van vergelijkt bij dat van de onvermijdelijk blijvende uitgaven, terwijl zoodanige afschaffing voorzeker niet zonder voorbereiding mogelijk is.

« Na de gemaakte vermindering op het departement van Oorlog, en bij de belastingen, welke een geringe vermindering op het departement van Marine reeds hebben doen ontstaan, is toch de kring, waarin verdere bezuinigingen moeten worden toegepast, vrij eng geworden; — de Regering is echter met de Staten-Generaal overtuigd, dat ook de mindere bezuinigingen raadzaam en nuttig zijn. Zij gaat voort met die aan te wenden, waar dit geschieden kan, en hoopt dan ook, dat daarvan bij de voordragt der begroting voor de naastvolgende dienst, nieuwe bewijzen zullen kunnen gegeven worden, doch maar niet ontveinen, dat voor het loopende jaar de begroting, zoo als zij is voorgedragen, de wezenlijke Staats-behoeften bevat, zonder dat zij de mogelijkheid inziet, om thans de vermindering verder te doen gaan.»

Dere merkwaardige zinsneden, wel geschikt om ook den angstvalligste geniet te stellen, indien hij maar geneigd is, om bij zijne verwachtingen en vorderingen billyk te zijn, vindt men in de antwoorden der Regering op de begrotingswetten voor 1840. Men mag derhalve verwachten, dat de Kamers der Staten-Generaal, erkennende de onmogelijkheid, om de huishouding van den Staat, na de verwickelingen, die aan de scheiding van België zijn verbonden geweest, als met eenen enkelen tooverslag te hervormen, althans berusten zullen in de doorgaande bewijzen van het streven der Regering, om alle takken van bestuur binnen de grenzen der meest mogelijke zuinigheid te beperken, en de gewenschte uitkomsten, welke de draagtrekkende beraadslagingen meer en meer kunnen en zullen opleveren met vertrouwen af te wachten. Zeker is het, dat de inzichten der Kamers omtrent het wenschelijke van bezuinigingen door de Regering gedeeld worden; hoe zou dit ook anders kunnen zijn: ieder heeft er belang bij, dat het den Staat welga, en niemand voorzeker zal, in goeden ernst, de zaken willen voorstellen, alsof de Regering van het belang, dat zij zelve heeft bij de welvaart van den Staat, zich niet doordrongen gevoelde, en de middelen om dezelve door spaarzaamheid te bevorderen als ware het opzettelijk verwaarloosde. Meer dan zij, in het korte tijdsbestek sedert de voltooiing der

scheiding, in dit opzicht, bereids heeft gedaan, kan billijkwijze niet van haar verwacht worden, ten ware men mogte willen, dat het vereischte braad in zaken van zoo hooge aangelegenheid wierde achterwege gelaten; een vord-ring, waaraan ieder welkenkende wenscht, dat zij nimmer gehoor zal geven, gelijk dit ook niet zou kunnen geschieden, dan met voorbijziening van gewichtige belangen en in de gevolgen ten nadeele van den Staat zelve, wier welzijn de Regering en de Kamers evenzeer ter harte gaat. Het onmogelijke willende, loopt men gevaar het mogelijke zelfs niet te bereiken.

De zaken in dien geest beschouwende, en aannemende, dat de Regering niet minder dan de Kamers op het welzijn van den Staat is bedacht, hetgeen niet geloofwaardig kan worden, zonder ten toon spreiding van een verregaande ondankbaarheid voor het ontelbare en onberekenbare goede, dat de Natie aan de Regering te danken heeft, kan het niet anders dan bedroeven, wanneer men in artikelen, wier overigens goede bedoelingen wij niet in twijfel willen trekken, uitdrukkingen vindt, die wel berekend zijn, om het vermoeden op te wekken, als hadden de Kamers, voor zoo ver hun ijer met de belangen van den Staat wezenlijk overeenkomt, in de Regering met eenen van het heil des Staats afkeerigen vijand te doen, wiens woorden geen vertrouwen verdienen, wiens handelingen met de uiterste zorg moeten worden bespied, en wiens hinderlagen telkens te schroomen zijn. Jammerlijke en beleedigende voorstelling inderdaad, als men bedenkt, dat zij in de eerste plaats gericht is tegen den Koning, die zich geheel aan de behartiging der belangen van zijn Vaderland en Volk heeft toegewijd, en dat er een leer in vervat is, die, wanneer zij ingang vond, op niets anders zou kunnen uitloopen, dan op de vernietiging der eendragt, zonder welke geen behoud denkbaar is.

Van dien aard zijn gezegden als deze: « Wij verheugden ons, dat de Staten-Generaal, die altijd het goede hebben beoogd, doch, ten gevolge der omstandigheden en in de meeste goede trouw meerendeels verplicht waren het kwade toe te geven, ten einde goetwilligheid te voorkomen, — dat de Staten-Generaal, zeggen wij, eindelijk van dien band waren ontslagen, en thans vrij en ongehinderd met woord en daad zich geheel aan 's lands inwendige belangen konden wijden.» — een gezegde, waaruit bij gevolgtrekking zeer wel de meening kan worden afgeleid, alsof de Regering, met verzuiming van 's Lands inwendige belangen, op het kwade ware bedacht geweest, en, met minder goede trouw, zich dat omstandigheden had ten nutte gemaakt, om dat kwade door te drijven. De schrijver heeft waarschijnlijk niet het oogmerk gehad deze lasterlijke meening, zoo geschikt om de Regering in de schatting des Volks te benadeelen, bij iemand op te wekken; maar dit belet niet, dat het groot getal der zulken, die gewoon zijn zonder onderzoek te oordeelen, of zonder te oordeelen anderen na te spreken, zeer gemakkelijk door zoodanige uitdrukkingen tot een denkwijze kunnen vervoerd worden, heilloos in de gevolgen, hoezeer zij den logen tot grondslag heeft.

Het zij verre, dat wij iemand van een kwaad opzet zouden verdenken; hoe ver de gevoelens over sommige gewichtige vraagpunten uiteen loopen, wij stellen vast, dat ieder de zijne te goeder trouw en met goede bedoelingen aankleeft; maar ten aanzien van vereenvoudiging en bezuiniging, tot herstel van de door den opstand en de scheiding van België geslokte geldmiddelen, zijn alle gevoelens dezelfde. De Regering wenscht en verlangt naar die vereenvoudiging en bezuiniging; maar zullen daartoe strekkende maatregelen van algemeen bestuur vruchten dragen, zij moeten alvorens aan de gewestelijke en plaatselijke behoeften en belangen getoetst en daarmede in overeenstemming gebracht worden. Het eenige verschil in dit opzicht tusschen de Regering en de Kamers is dit: dat op de laatste de gemakkelijke taak der aanbeveling, op de eerste de moeilijke taak der uitvoering rust, die zij trouwens, ook zonder aanbeveling, in het belang van den Staat wel zal volbrengen. Met halve kennis van zaken en zonder ervaring is over de moeilijkheden, die zij te overwinnen heeft, niet te oordeelen. In alle gevallen kan opruijing of opwinding, die ook allen welkendenden een gruwel is, niet anders strekken dan om te bederven, en de uitkomsten te vertragen, die uit de gelukkige overeenstemming der Regering met de Kamers in dezen te wachten zijn.

De schrijver maakt de Staten-Generaal inachtig aan de bekende spreuk: *doet wel en ziet niet om.* Indien ook wij het voegzaam oordeelden hun eenige les voor den geest te roepen, het zou, in verband met het gevaarlijke van overdrijving, deze zijn: *doet wel, maar let op het einde.*

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 25 April. In den *Avondode* van den 23, hebben wij uit de *Sun* en den *Times* een brijgt medegedeeld, betrekkelijk eenen Noord-Westelijken doortogt naar de Oost-Indien. In hetzelfde zijn bij onderzoek gebleken onnaauwkeurigheden te bestaan, die wij noodig achten te verbeteren. Het vraagstuk van een omzeiling of van een verbonden zee om America is, sedert de reis van kap. Baek in 1834, ontegenzeggelijk opgelost. Er bleef alleen nog een klein gedeelte land in juiste rigting te bepalen. De heeren Dense en Simpson, ambtenaren bij de Engelsche Compagnie van Hudsonsbai, ook reeds door vroegere togten naar de grenzen van Noordelijk America bekend, hebben andermaal over land in 1839 een reis naar die streken ondernomen, en schijnen ook nu nog het laatste gedeelte van die groote lijn van Noordelijk America te hebben opgenomen, die dat vaste land van de Noordelijke Pool-zee scheidt. Die opening is voor het wetenschappelijke der aardrijkskunde van belang; voor den koophandel of de dadelijke zeevaart kan dezelve echter van geen nut zijn, ten zij, dat de natuur aldaar een milder aanzien aanname, en het eenen-oud ijs tot water bragt.

— Naar men verneemt, is te Gouda de inrigting daargesteld eener onderlinge waarborg-vereeniging voor behoeftige arbeiders en werklieden, waarvan het doel is om: 1°. De genoemde klasse van personen tot den arbeid aan te sporen; 2°. Hun ondersteuning te verlenen in geval van ziekte; 3°. Hun tevens in den winter eenigen onderstand te verstrekken, en 4°. De armenkassen te verligten, door de uit dezen maatregel voortvloeiende verminderingen van de uit die kassen directelijk verstrekte bedoeelingen.

Men verneemt voorts, dat, zoo als bereids gisteren gemeld is, Z. M. geoordeeld heeft, dat een zoodanige waarborg-vereeniging, die ter plaatse, waar dezelve is daargesteld, aanvankelijk reeds gewenschte vruchten heeft gedragen, ook elders een niet gering te schatten nuttigheid zoude kunnen hebben, en dat de navolging daarvan derhalve aanbeveling verdient, weshalve het Hooftstedenzelve dan ook bevestigd heeft, Z. Exc. den minister van Binnenlandsche Zaken te magtigen, het bewuste ontwerp, door tusschenkomst der collegien van Gedeputeerde Staten, aan de plaatselijke besturen in het algemeen bekend te maken, ten einde iets dergelijks overal elders, waar het met vrucht mogt kunnen worden o. gevolgd, zou kunnen ingevoerd worden.

« Het laat zich veronderstellen — aldus drukt zich de minister in zijne circulaire aan de gewestelijke besturen uit — dat het beauste ontwerp niet wel letterlijk, zoo als het is liggen te, voor alle gemeenten even geschikt is, maar men kan het er toch voor houden, dat van hetzelfde, wanneer het gewijzigd werd naar de locale inrigtingen en omstandigheden van die plaatsen, waar de geheele opvolging van dat ontwerp zwaarigheden mogt ontmoeten, in vele plaatsen zou kunnen gebruik gemaakt worden tot bereiking van hetzelfde nuttig doel, dat daarin ligt opgesloten.

« De zaak is, naar 's Konings inzien, van dat belang, dat althans de plaatselijke besturen in de gelegenheid gesteld behooren te worden, om, ieder in den zijnen, opzettelijk te overwegen, in hoe verre de daarmede als ten deze wordt bedoeld, of iets, hetwelk in de strekking daarmede overeen komt, uitvoerbaar is.»

Dienvolgens zijn de plaatselijke besturen met het bedoelde ontwerp bekend gemaakt, terwijl de gewestelijke autoriteiten verzocht zijn, om de werkdadige navolging daarvan, in den door den minister hiervoor aangegeven zin, te trachten te bevorderen.

Het bedoelde concept bevat de volgende bepalingen:

1°. Tot de deelneming zullen worden toegelaten alle arbeiders en werklieden, die gedurende dezen winter bedoeld zijn; terwijl de deelneming voor arbeiders of werklieden aan de beoordeeling van het algemeen ambtbestuur, of van de door hetzelfde daartoe benoemde commissie blijft overgelaten.

2°. De deelnemers verbinden zich, gedurende zes en dertig weken 15 cents te betalen.

3°. Huisgezinnen, tot drie personen, kunnen slechts voor een aandeel opgenomen worden; huisgezinnen, tot vijf personen, voor twee; huisgezinnen, tot acht personen, voor drie, en talrijker huisgezinnen voor vier aandeelen.

4°. Hij, die minder dan zes-en-dertig maal bijdraagt, verliest alle aanspraak op de voorregten der vereeniging.

5°. Onder geen voorwendsel hoegenaamd, kan het geld terugge-eischt worden.

MINOBLWERK.

HET GEZIN VAN DEN KOLENBRANDER.

Het bestuur der Fransche Republiek met bezorgdheid gewaar wordende, dat eenige westelijke departementen bij voortdurend door partijgangers verontwaardigd werden, nam eindelijk zijne toevlugt tot krachtadige maatregelen, ten einde den vrede aldaar te herstellen, en zond verscheiden regementen naar *Neder-Normandië*, die met goed gevolg deze benden beoorloogden.

Op een' schoonen zomer avond des jaars 1797, trok een gedeelte dezer troepen in goede orde door eenen hollen weg, uitkomende op een uitgestrekte heide, zoo als er in die strek vele wouden aangetroffen. Het opperhoofd deed hier den marsch eenige oogenblikken staken, dewijl de man-schappen rust noodig hadden. De zon, die hare loopbaan bijna ten einde was, verdween achter zware beuken, welker schaduw, door hare schuinsche stralen, meer en meer langs de heide aanpreeiden. Op eenen afstand van twee uren oostwaarts zag men de bouwvallen van het aloude kasteel van DOMFRONT, waar MONTGOMERY zich zeer lang tegen de troepen van CATHARINA DE MEDICIS verdedigde; digter hij in een dal, door een kronkelende rivier bespoeld, verhiel zich de vierkante, hechte kerktoeren van een oud Benedictijner-klooster en het vlek *Loulay*, tusschen vruchtbare heuvels en groene weiden verspreid; eindelijk was de hoogte, waarop het detachement rust hield, overal met heestergewassen, goudgele bloemen en digte struiken bedekt. Op den tegenoverstaanden heuvel zag men een hakbosch, uit het midden van welk de rook, uit de hutten van kolenbranders voortkomende, gestadig opsloeg.

Na eenige oogenblikken te hebben uitgerust, begaven de soldaten zich weder op marsch, om in het vlek *Loulay*, alwaar zij gecantonneerd zouden worden, nog vóór den nacht aan te komen. Een klaps, terwijl zij langs een beekje, dat de eene zijde van den weg bestreek, doortrokken, werd zij met een levendig onderhouden gewervuur aangevallen, want een troep had zich tusschen de struiken verscholen. De Republikeinen stelden zich dapper te weer, en een moorddadige strijd ontstond; doch, daar de vijand veel talrijker was, en zij daaraanboven het terrein niet konden, werden zij

eindelijk tot den aftogt genoodzaakt, zonder hunne gekwetsten te kunnen medevoeren.

Vele derzelve werden door den zegerijenden vijand onbarmhartig vermoord; maar een' armen zwaargewonden soldaat gelukte het aan de woede der overwinnaars te ontkomen, door zich een weinig voort te slepen, en in het hooge gras, waarmede het slagveld bedekt was, te verschuilen. Door bloedverlies verzwakt, viel hij in onmacht, en bleef verscheiden uren in een' staat van bijna volstrekte bewusteloosheid. Toen hij weder bijkwam, was het gerucht van den strijd door een akelige stilte vervangen, en een heldere sterrenhemel schitterde boven zijn hoofd. Door een' brandenden dorst, uit de hitte der koorts ontstaan, gekweld, hoorde hij met verrukking het gemurmel van een beekje, dat een weinig beneden hem over een bedding van keisteenen stroomde. De dringende behoefte, om zijnen droogen mond te verfrischen, en zijne ontstoken wonden te bevochtigen, deed hem wanhopige pogingen doen, om zich naar het beekje voort te slepen, hetgeen hem eindelijk gelukte.

Zich nu een weinig verkwikt gevoelende, had hij kracht genoeg om over-eind te zitten. Hij wierp zijne blikken om zich heen, en zag groote ovens, waaruit hij tusschenpoezen roode vlammen en digte rookwolken opstegen. Dit gezigte wekte herinneringen zijner jeugd bij hem op; en hij dacht aan zijn vader, die, ten tijde, dat hij naar het leger vertrok, eenige uren van daar, in de bosschen van *Neder-Normandië*, het bedrijf van kolenbrander uitoefende. Alhoewel hij hem verscheiden malen had geschreven, had hij geen tijding van hem ontvangen; want de kolenbrander, die, gelijk het gewoonlijk met de heden van zijn bedrijf gaat, een zwervend leven leidde, had een tweede huwelijk aangegaan, en waarschijnlijk zijn' zoon vergeten.

Deze herinneringen echter bragten den armen gewonde op het denkbeeld, dat hij een veilige schuilplaats in de hut van eenen kolenbrander, die hij op eenigen afstand gewaar werd, zoude aantreffen; maar hij was daarvan afgescheiden, door het beekje, waarin hij kort te voren zijnen dorst had geleescht; geheel afgemat, door het bloedverlies, geraakte hij, over een' ongevallen boomstam, die hem tot brug diende, slechts met de grootste moeite aan de overkant; toen sleepte hij zich voort naar de hut, geleid door een licht, hetwelk hij daarin zag branden, ofschoon de nacht reeds ver gevorderd was,

Toen hij aan de deur had geklopt, viel hij neder. Eene scheelziende en zwaar gerimpelde oude vrouw, een aangestoken toorts in de hand dragende, deed hem open; hare trekken wrongen zich in een afzigtelijke plooi, toen zij den met bloed bedekten soldaat zag, die zich even weder opgericht behield; tegen een' stijl van de deur leunde. — « In naam des Hemels, goede vrouw, » zeide hij, met een zwakke en snikende stem, « erbarin u over een' armen soldaat, die in het gevecht, gisteren hier in de nabijheid geleverd, zwaar gekwetst is geworden. » De vrouw, eenige woorden binnen 's monds op een' knorrigen toon prevelende, wenkte hem in te komen, en wees hem, met hare dorre vingers, eenen hoop hooi in het achterhuis aan, waarop de ongelukkige zich vallen liet. Denkende, dat het beste middel om zich de hulp dezer vrouw te verzekeren, was om haar eigen belang op te wekken, liet hij haar eenen verzeekenden gordel zien, dien hij onder zijne kleederen droeg, en gaf haar te verstaan, dat zij een ruime belooning zou erlangen, indien zij hem voor de naspington zijner vijanden beveiligde. Zij beloofde zulks, bedekte den soldaat met hooi, beval hem aan zich stil te houden, welk gerucht hij ook hooren mogt, en zeide, dat zij voor alles instond. Zoo de arme soldaat genoeg bij zijne zinnen geweest ware om de booze vrouw, aan welke hij zich toevertrouwde, aan te zien, terwijl hij haar zijn' gordel aantoonde, ware hij door de sombere uitdrukking haer blikken getroffen geweest. Het was de blik eener hyena, in het holle van den nacht schitterende, naast een door haar uitgegraven lijk.

De jongeling, geheel uitgeput door zijn lijden, was in slaap gevallen, toen er aan de deur de woning geklopt werd. De vrouw van den kolenbrander, die, aan den haard gezeten, in gedachten verdiept scheen, stond tragelijk op om open te doen; het was de kolenbrander, die te huis kwam.

« Vrouw, » sprak hij, met een narsche en heesche stem, « is het avondeten klaar. »

« Ja, » antwoordde de oude; « maar, » vervolgde zij, hem veelbetekend aanziedende, « te voren is er nog wat te doen. » Aldus sprekende, trok zij haren man ter zijde, en de volgende zamenpraak had, op een' fluisterenden toon, tusschen hen plaats.

« Hier, onder dit hooi, ligt een gewond soldaat, die veel goud bij zich heeft; wij moeten ons daarvan meester maken; doch om zeker van onze zaak te zijn, behooren wij... gij verstaat mij... alleen te doelen spreken niet »

den; ieder zal moeten wachten tot den vastgestelden tijd der wekelijksche uitdeeling gedurende den winter.

6°. Zij, die willekeurig, zonder genoezame, door het algemeen ambestuur te beoordeelen redenen, weigeren deel te nemen, zullen van de winterbedeeling uitgesloten worden.

7°. Het algemeen ambestuur zal aan alle deelnemers boekjes uitreiken, waarop aantekening zal gesteld worden van de wekelijksche bijdragen.

8°. Des Maandags zal de amanuensis van het algemeen ambestuur, van des namiddags ten vier ure tot des avonds ten tien ure, zitting houden tot het ontvangen der gelden, en daarvan aantekening houden.

9°. Voor elk aandeel zal, gedurende zes achtereenvolgende weken, te beginnen met den eersten Maandag in Januarij, een gulden uitbetaald worden.

10°. Hoewel, deze uitdeeling niet beschouwd moet worden als bedeeling, maar als terugbetaling van bespaarde gelden, zoo zullen nogtans aan deze deelnemers de volgende voorregten toegekend worden.

a. De deelnemers in deze vereeniging zullen hunne kinderen op de stads-armschool kunnen zenden; b. zij zullen aanspraak hebben op overvloedige ondersteuning ingeval van ziekte van het hoofd des huisgezins; c. zij zullen aanspraak hebben op geneeskundige hulp en op geest of van geneesmiddelen van stadswege; d. de massa der deelnemers zal, in evenredigheid van het gewone aantal der vroegere winterbedeelden, aanspraak hebben op het aandeel in de gewone of buitengewone collecte, ten behoeve der armen, door het algemeen ambestuur.

— Aan de bij ons ontvangen *Javasche Couranten*, loopende tot den 21 December, ontleenen wij het volgende:

Door Z. Exc. den gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, zijn benoemd: Tot secretaris bij den directie-generaal van Financien, W. J. van de Graaff, tot dus verre hoofdcommissie bij de directie der middelen en domeinen; en zulks in plaats van den secretaris P. van Rees, aan wien verlof naar Nederland is toegestaan; tot waarnemend eersten commissie bij de directie der Middelen en Domeinen, E. A. Schill, tot dus verre waarnemend adjunct gezwooren klerk bij het Hoog Gerechtshof van Nederlandsch Indië; tot assistent-residenten voor de dienst in de residentie Padang, (Sumatra's Westkust) de ambtenaar J. E. de Meijer, tot dus verre belast met het civiel gezag in Tana Datar en Tandjong Aalu; de ambtenaar H. van Teijlingen, tot dus verre belast met het civiel gezag in de L. Kottas, en de kapitein voor memorie A. H. Helbach, tot dus verre belast met het civiel gezag te Agam; tot elices op het instituut voor de Javaansche taal te Soerakarta, S. A. Gordon, R. A. Sijthoff, J. P. Zoetelief, A. M. de Nijs Burghgraaf, N. F. K. Hohnberg de Beekfeld en G. P. A. van Leeuwen; tot mededeelen der commissie tot ondersteuning van behoeftige Christenen, in de Batavia'sche afdeeling, de onderpastor bij de R. K. gemeente te Batavia, H. J. Cartenstad, en de heer C. J. Simulders, president der Javassche bank. — Bij het bataillon Batavia'sche schutterij, tot eersten luitenant de heer Bruno Artzenius, vroeger officier bij de schutterij in Nederland; tot tweeden luitenant, de schutter, Mr. C. G. van der Sleijden Geesterman; tot tweede luitenant bij de kavallerie, de waclumeester E. L. von Faber, en de ruiter D. F. Schaap, van dezelve; geplaatst: a. la suite van het corps: de kapitein P. van Rees, tot kapitein-commandant der schutterij te Pasoeroewan, C. F. Hoffman, en zulks in plaats van den kapitein commandant dier schutterij G. D. Schlegel, aan wien, op zijn verzoek, als zoodaartig eervol ontslag is verleend. — Op verzoek eervol ontslag: de eerste luit. bij het bat. Batavia'sche schutterij, C. P. Brest van Kempen, en de tweede luit. bij de kavallerie van dezelve, H. Knight Spencer. — Bevorderd: tot chirurgijn-majoor bij de geneeskundige dienst, de chirurgijn der tweede klasse, G. Wassink, met bepaling, dat zijne ancienniteit zal rekenen van den 16 Augustus jl., en hij mitsdien rang zal nemen boven den chirurgijn-majoor Ph. A. Fromm. — Ten gevolge der door den Koning bepaalde ontbinding van het corps koloniale zee officieren, gepensionneerd: de kapitein-luitenant ter zee titulair H. van Blommestein, laatstelijk havenmeester te Samarang, onder genot van het pensioen voor den rang van kapitein luitenant ter zee bepaald; en de majoor bij het op te rigten corps mariniers T. N. Muller, onder toekenning aan denzelfden, buiten bezwaar van den Lande, van den rang van kapitein-luitenant ter zee. Voorts is door den gouverneur-generaal, ten gevolge der gemelde ontbinding, bepaald, dat, als in sedentaire betrekkingen geplaatst, en als aan de dienst der kolonie verbonden, definitief van het kader der marine zullen worden afgevoerd, in afwachting van derzelver bevestiging in hunne tegenwoordige ambten: de luitenant ter zee der eerste klasse P. C. Engelbrecht, waarnemend hoofd-administrateur der marine, en de luitenant ter zee der tweede klasse C. Heije Jr., waarnemend administrateur bij het etablissement op het eiland Orust. — Militair departement, op deszelfs verzoek gepensionneerd: de kapitein der infanterie, H. C. van der Veen. Voorts is de kapitein-luitenant ter zee L. E. Elgenhuizen, uit zijne betrekking van haven- en equipagemeester, tevens divisie-commandant te Soerabaja, ontslagen, onder toekenning aan denzelfden, van het voor zijn rang bepaalde pensioen. Wijders is aan den, op zijn verzoek eervol ontslagen, 1sten luitenant, commandant der lijfwacht dragonders van Z. H. den Sultan van Djocokarta, J. Jansen, vergund het dragen der activiteits uniform voor dien rang bepaald.

Door abussieve opgave is vroeger niet vermeld, dat ook de chirurgijn der tweede klasse G. H. Muller, is benoemd tot chirurgijn-majoor.

15 GRUYENAGE 24 April. De afdeelingen van de Tweele Kamer der Staten-Generaal hebben zich hed-n onledig gehouden met de antwoorden der Regering op de aanhangige begrotingswetten voor 1840.

Van de vijf afdeelingen hebben reeds vier dit onderzoek gereindigd, welke morgen tot de resumtie der notulen zullen overgaan. Slechts een afdeeling, waarvan nog weinige leden in deze residentie zijn teruggekeerd, zal eerst aanstaanden Maandag de antwoorden der Regering in overweging nemen.

— Gisteren morgen is op de begraafplaats: *Ter navolging*, op den Scheveningschen weg, met veel plegtigheid ter aarde besteld, het lijk van den wel-erw. heer Noordink, rustend predikant der Hervormde gemeente te dezer stede. Verscheidene leeraars, ambtgenooten van den overledene, de kerkbesturen, weeskinderen, en ook menig lid der gemeente brachten den afgestorvene de laatste hulde toe en volgden het lijk. De wel-erw. heer van den Broek hield een treffende lijkrede, en deed daarbij de groote verdiensten van den overledene bijzonder uitkomen.

— Eergisteren is bij Z. Exc. den minister van Buitenlandsche Zaken

groot diner geweest, waarop de meeste leden van het corps diplomatique tegenwoordig waren.

— Door Z. M. is bewilligd, dat de Rijks advocaat voor de administratie der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, mr. Delprat, als adjunct advocaat-consulent bij het departement der opperhouthvesterij zal werkzaam zijn.

NIJMEGEN 24 April. Sedert gisteren morgen houdt zich de arrondissement-regtbank alhier onledig met het onderzoek der zaak, tusschen de kapiteins der stoombooten *de Stad Keulen* en *de Komeet*. Tot hed-n namiddag heeft dezelve zich met het hooren der getuigen bezig gehouden, hetwelk, aangezien het groote getal, nog lang zal duren, weshalve het nog niet is bepaald, wanneer deze pleidooijen zullen beginnen.

BELGIË.

BRUSSEL 24 April. De Kamer van Vertegenwoordigers heeft gisteren, met een meerderheid van 58 tegen 4 stemmen, het ontwerp van wet aangenomen, waarbij het gouvernement gemagtigd wordt tot den aankoop van 4,000 aandeelen in den ijzeren spoorweg naar Keulen.

— De *Commerce Belge* zegt van guederhand te hebben vernomen, dat het Kabinet van Berlijn het tot dus verre gevolgde stelsel van onzijdigheid ten aanzien der ijzeren spoorwegen heeft gewijzigd. Tot op dit oogenblik had het Pruisisch gouvernement altijd geweigerd om in dierzelver aanleg tusschen heiden te komen. Een Koninklijk bevel, van een onlangsche dagteekening, heeft een commissie met verschillende burgerlijke en militaire ingenieurs zamengesteld, belast met het doen der studien, het maken der plannen en het vaststellen der bestekken voor eenen ijzeren spoorweg uit Berlijn en in verband met de ijzeren wegen in de Rijn-provincie, en met de reeds bestaande of nog aan te leggen in de Staten van het Deutsche Verbond, welke, naar men zegt, alle genegen zijn om tot dit groote plan mede te werken, hetwelk door de gemakkelijkheid van gemeenschap het toelstelsel zeer zal versterken.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 23 April. Eene télégraphische dépêche uit Marseille, welke dezen middag alhier zot ontvangen zijn, houdt het bericht in, dat de Rijks stoomboot *le Rhinasse* de haven verlaten had, stoomende naar Malta, met dépêches van den raaisident, den minister van marine en lord Palmerston, voor de Fransche en Engelsche vlootvoogden in de Middellandsche zee, betrekkelijk de Napelesche kwestie.

PARIS 23 April. Blijkens eene télégraphische dépêche uit Toulon, hebben de hertogen van Orleans en Nemours den 17 dezer Algiers verlaten, om zich naar Bonifac te begeven, alwaar de eerstgenoemde het bevel over zijne legerafdeeling zal nemen. De maarschalk Vallée is den volgenden dag naar Fondouck vertrokken. Hij zou den 21 te Algiers terug zijn, en zich alsdan bij den Kroonprins vervoegen om gezamenlijk de krijgswegeningen te beginnen. De tegenwoordigheid van den hertog heeft de hoop der kolonisten opgewekt; het leger heeft hem met geestdrift ontvangen, en is met het grootste verlangen beziel om onder zijne oogen te strijden.

— De Kamer der Afgevaardigden zet de behandeling van de onderscheidene artikelen van het wetsontwerp betrekkelijk de conversie voort. Volgens de thans reeds aangenomen artikelen, zal de conversie der 5 pCt. in nieuwe 4½ tegen pari plaats hebben. De geconverteerde renten zullen de volle interest van 5 pCt. blijven genieten tot na het 1 jaar, dat op de operatie zal volgen. De rentehouders zullen drie maanden tijd hebben, om zich te verklaren omtrent de terugbetaling der door hen voorgeschoten gelden. Men verwacht, dat de geheele wet nog heden avond zal worden aangenomen, en dat de Kamer der Pairs na het terugbrengen van de geheele conversie tot 4½ pCt., alsnu zich insgelijks wel met de voordragt zal vereenigen.

— Het dagblad *L'Univers* bevat het volgende bericht, hetwelk echter voor als nog weinig geloof vindt: «Men verzekerde gisteren middag ter beurze, dat het Engelsche gouvernement kaperbrieven had aangeboden aan de Fransche reeders, die voor hunne rekening deel in den oorlog tegen China mogten nemen. Men voegde er bij, dat reeds verschillende rijke kapitalisten van de *Chamasse d'Antin* zich verstaan hadden tot het daarnstellen eener associatie, met het doel om partij te trekken van den goeden wil, in deze omstandigheid door het Ministerie Melbourne, ten opzichte van Frankrijk aan den dag gelegd.»

— De republikeinsche *National* wil weten, dat Engeland zich alleen daarom zoo gewillig betoond heeft in het aannemen van de Fransche bemiddeling in de Napelesche zaak, omdat het Fransche Kabinet zich tegelijk tot eene niet onbelangrijke opoffering geneigd zou hebben verklaard, namelijk, het weder ontruimen van het eilandje bij Minorca, waarop de Franschen een hospitaal voor de zieke soldaten van het Africaansche leger wilden vestigen, en hetwelk zij tot dat einde van de Spaansche Regering in pacht had genomen.

ENGELAND.

LONDON 22 April. De *Times* van heden bevat het rapport der commissie van het Parlement over de petitie der Oost-Indische Compagnie aan hetzelve. Uit dat rapport blijkt, dat in de petitie, betreffende het aankweeken van thee te Assam, het volgende wordt gezegd: dat het kapitaal der Compagnie, welke deze aankweeking zal trachten daar te stellen, uit 500,000 £ zal bestaan; 5 £ per aandeel zijn reeds gestort, en men gelooft, dat, wanneer nog 7 £ 10 sh. per aandeel zullen betaald zijn, de Compagnie als gevestigd zal kunnen worden beschouwd. Niet minder dan 2,000 à 3,000 Coolies, en 60 à 70 Chinezen zijn reeds door de Indische regering naar die streken gezonden, welke dezelve aan de Compagnie wil afstaan, en gelegen zijn aan de rivier Dikho, welke, door Berham-poo'a, met de Delta van de rivier de Ganges gemeenschap heeft. Het ontginnen van het land, en het voorzien in de behoeft der arme bewoners zullen het grootste gedeelte der uitgaven veroorzaken. Omtrent het toestaan van eenige voordeelen, bij het invoeren van thee uit Assam, heeft echter de commissie geoordeeld, dat zulk een maatregel te voorbarig zou zijn, ofschoon zij volgaarne erkent, dat het doel der Compagnie zeer bevorderlijk voor den handel zal kunnen worden.

schen de struiken wierp, in elke schaduw der boomen meende hij eenen dreigenden beschuldiger te zien.

Intusschen waren de republikeinen in goede orde op het vlek *Loulay* teruggetrokken. Den volgenden morgen met zonsopgang, voegde zich een kolonne nationale gardes bij hen, om gezamenlijk naar het slagveld op te rukken, de gewonden mede te voeren en de dooden te begraven. Het opperhoofd beval marspringen in de omliggende hutten te doen, dewijl enige gekwetsten welligt daar eene schuilplaats hadden gevonden. Een paar manschappen, zich naar den kant van de hut des kolenbranders begeven hebbende, zagen langs het mos van een pad, dat in het hart van het bosch leidde, sporen van bloed, welke zij volgden, en die hen onder eenen hoogen beuk brachten, aan den voet van welken zij bemerkten, dat de aarde versch was omgespit. Terstond viel het hun in, dat dit bloed welligt van eenen moord getuigde, aan een' hunner kamer-den gepleegd. Zij volgden derhalve dit spoor, en kwamen aan de woning van den kolenbranders.

Bij de verschijning der soldaten, liet de kolenbranders, in zijne verbazing, eenen houten lepel, waarmede hij zijne soep at, uit de hand vallen, doch zijne vrouw gaf niet het minste blijk van ontroering. Tot zich zelven gekomen, wilde hij opstaan om te ontvlugten; doch hij gevoelde zich door twee sterke handen aangepakt, die hem aan zijnen stoel vastklemden. «Eldende!» zeide een serjant, die hem aangegrepen had, «zoo gij u verroert, kloof ik u den kop door midden. Korporaal Dubois, spoed u naar den kapitein, en verzoek hem terstond hier te komen, want, zoo ik mij niet bedrieg, moeten wij met dien kerel afrekening houden.»

De korporaal gehoorzaamde aan dit bevel, en de militairen, die hut in alle rigtingen doorzoekende, vonden de bijl, nog met bloed bevekt in het hooi, en ontdekten in een' koffer dien gordel van hunnen ongelukkigen kameraad, waaruit men het goud nog niet genomen had.

De officier, die middelerwijl aangekomen was, liet den kolenbranders langs de sporen van bloed tot onder den boom brengen, waar zij het gras omgespit hadden gezien. Zij staken de punten hunner bayonetten in den grond, stieten weldra op het lijk, en groeven het op, waarna zij het aandachtig beschouwden. «Het is GIRAUD!» riep eindelijk de korporaal uit; «en dit is zoo zeker, dat, als daar het lidteken van de wond, die hij in

— Men verwacht niet, dat de pogingen van hen, die zich de vetersanders van New-Zeeland noemen, om het gouvernement te bewegen kolonie onder de wet van Engeland te stellen, gelukken zullen. In in weérwil men beweert, dat Engeland door de ontdekking van Co op dit eiland heeft, heeft het Parlement reeds driemaal in onderscheiden verklar, dat New-Zeeland niet onder het Britsch gebied be en heeft Willem IV, op de meest plegtige wijze, dit land eenen onkelijken staat genoemd. Nog in 1832 heeft het Parlement eene bill v en, strekkende tot voorkoming van misdaden in New-Zeeland door ische onderdanen gepleegd, op grond, dat hetzelfde geene magt heeft wetten voor een vreemd land te maken; en in 1834 heeft het oorlog de *Aligator*, op last van het gouvernement, de nieuwe vlag, welke de is van New-Zeeland zich gekozen hadden, met 21 kanonschoten gesat. Om deze en andere redenen heeft het gouvernement ook nog nooit de Zealand-Company alhier, als zoodanig, erkend, ofschoon dezelve als vereischten van de wet op Joint-Stock-maatschappijen, voldaan heeft.

— Het dagblad de *Sentinel* van Texas van den 25 Januarij heeft vredeverdrag met Frankrijk, waarbij de onafhankelijkheid dier rep erkend wordt, en de beide staten elkander wederkeerig regten en v ten, op den voet der meeste begunstigde volken, toezeggen. Volgens 16 zal de katoen van Texas, met Fransche of Texiaansche schepen a bragt, in Frankrijk met 20 franc op de 100 kilogrammen belast v De Texianen hebben reeds veel moeite gedaan, om hunne onafhankelijk ook door Engeland erkend te krijgen. Zelfs hebben zij aangeboden miljoen £ van de Mexicaansche schuld in Engeland op zich te nemen te betalen; doch tot hertoe alles te vergeefs.

— Brieven van Montevideo van den 2 Februarij, te Liverpool m *Trio* ontvangen, melden, dat het Fransche smaldeel, onder admira potet, bezig was wapenen en ammunitie aan land te brengen, naar alle schijnlijkheid, om eene Fransche bezetting in de stad of ergens eld de republiek te plaatsen, met toestemming van den president Rivera als van zelf sprekend. De overwinning van Rivera op de rebellen we komen geacht; zoodat de binnenlandsche handel weldra weder open z is. De Fransche blokkade van Buenos-Ayres duurde nog voort, o als met minder strengheid. Het bestuur van den tiran Rosas zoude alda 15 April eindigen, als wanneer hij, zoo men op zijn woord vertel kan, zich voor altijd van een ambt onttrekken zal, hetwelk hij zoo onwa heeft bekleed. Hij laat het voor zijnen opvolger over, in de schuld 14 miljoen dollars, welke hij gemaakt heeft, te voorzien. Men d dat hij naar Brazilië de wijk zal nemen, zijn leven niet zeker acht wanneer hij de magt neergelegd zal hebben.

— Brieven van Sydney van den 2 November, van Port Philip va 13 October, en de Kaap de Goede Hoop van den 14 Februarij v gen weinig nieuws. De afschaffing van het gevangennemen voor sch vóór dat de regtmaticheid der schuld door den register-onderzocht is, ge Sydney veel genoeg. Het gebrek aan dagloners, sedert Engeland v veroordeelde misdadigers meer zendt, wordt dagelijks meer in die k gevoeld. Men maakt allerlei plannen om landverhuizers uit Duitschla bekomen. De nieuwe kolonie van Port Philip neemt dagelijks in we toe. — Van de Kaap de Goede Hoop zijn de berichten ook gunstig. v verbazend, zoo als de schepen teelt aldaar met voorspoed bekoond v In 1832 had men 6,789 w wol, waarvan de waarde was 3,356 £, v 1838 heeft men 49,000 w wol gehad, ter waarde van 26,627 £.

— Van Malta schrijft men van den 6 dezer: Een kapitein van een Eng schip berigte onlangs, dat hij tusschen Sicilië en Pantaleria, digt b plaats, waar in 1831 een eiland uit de zee opgerezen is, een kolom rook, uit het water opkomende, gezien had. Admiraal Stopford daarop dadelijk de stoomboot de *Hydra*, om waarnemingen te doen. v terug gekomen zijnde, berigte kapitein Robinson, dat hij tusschen d en 80 vadem water op de plaats gevonden heeft, zoodat de diepte in laatste tijt toegenomen is. Daar echter het onderaardsche vuur klaa kelijk nog aan het werken is, zullen alle schepen weldoen die plaats vermijden.

DUITSCHLAND.

FULDA 19 April. In het tusschen Fulda en Hunfeld gelegen dorp l bach, was heden, ter viering van het paaschfeest, de geheele gemeen de kerk verzameld, en de waardige predikant had juist den kansel b den, toen op eenmaal de godsdienstvereeniging werd gestoord, door het rigt, dat een gedeelte van het nabijgelegen Dammersbacher woud in v vlam stond. Terstond werd door het luiden van de stormklok, de d woners der nabij gelegen dorpen daarvan kennis gegeven, en de pred soelde met zijne gemeente naar het woud, alwaar vermoedelijk eene d dagige hand den brand in een groot gedeelte van het geveld hout e takkenbossen had gestoken. Omstreeks dertig à veertig morgen b brandde geheel af, en zeker zou het vuur nog grootere verwoestingen b ben aangeigt, ware het niet der binnen korten tijd bijeengevoelde nigte van 4 à 600 menschen, onder de leiding van den houthvester en predikant, gelukt, den brand te beperken door het brandende van het onbeschadigde gedeelte, door middel van uitgravingen, te scheiden. schade is aanmerkelijk, en het is te wenschen, dat het der politie gelukken, die overlaten te ontdekken en onschadelijk te maken, welke men vermoedt, dezelfde zijn, die nog kort geleden binnen veertien d viermaal beproefden, in de nabijheid van Hersfeld, den Staat door wo branden schaden te berokkenen.

DESSELDORF 23 April. De stoomboot *de Komeet* is gisteren op togt in de omstreken van Lorchhausen tegen eenen rots gestooten, waard zij lek is geworden. Tot aan Linz gekomen zag de kapitein zich genoodd te blijven liggen. De stoomboot *der Krömpfz* heeft de passagiers hoord genomen, terwijl de *Komeet* op de wijk te Duisburg is g b r de schaden, die zij bekomen heeft, ofschoon niet aanzienlijk, te herstellen.

— Uit Italië meldt men, dat het geschil, hetwelk eenigen tijd gelede Ancona ontstaan is, tusschen eenige Engelsche zeelieden en inwoners stad, en hetwelk in den begune een ernstig aanzien scheen te zullen b ben, geene verdere gevolg'n heeft gehad. De Engelsche agenten hebben

Op dit afsgrijpselijk voorstel namen de harde trekken van den kolenbranders een sombere uitdrukking aan; echter antwoordde hij: «naar, vrouw, is hi dan eene zoo belangrijke son?»

«Ik heb zijn' gordel gezien, en die is zoo vol, dat er een schat in moet verborgen zijn.»

«Neen, vrouw, ik kan er niet toe besluiten; ik luiwer bij de gedachte aan zulk eenen moord.»

«Wel eene dwaasheid! bedenk dan, dat wij in eens rijk zullen worden.»

«Die soldaat herinnert mij, dat ik een' zoon bij het legor heb.»

«Uw landlooper van een' zoon! Gij zijt al te gelukkig, dat de requisitie u van hem verlost heeft! Kom, men handelt wel door een' republikein te dooden, en des te meer, dewijl hij hiermede uw fortuin maakt.» Hierop vatte die helse furie eene bijl, reikte dezelve den kolenbranders toe, zeggende: «Kom, JACOB, toon u een man.» Voorts hare beide armen opliggende, en zich naar den hoek der hut wendende, waar de gewonde zijne ellende in den slaap vergat, maakte zij de beweging van iemand, die eenen harten slag toebrengt.

De kolenbranders, door zijne misdadige vrouw aangepoord, vat de bijl met eene vaste hand, tilt haar op en laat haar op het hoofd van den soldaat nedervallen, zoodat hem de hersenpan wordt verbrijzeld. Terstond werpen zich de kolenbranders en zijne afzigtelijke vrouw, even als woeste roofdieren, op hun slagtoffer, en berooven hem van zijne kleederen en goud, waarna zij er op bedacht zijn, om die vermuikte overblijfselen veiligheids-halve te doen verdwijnen.

Eene spade in de hand houdende, nam de kolenbranders het nog trillende lijk, laadde het op zijne schouders, droeg het op eenigen afstand in het bosch, en begroef het in eenen kuil onder een' boom.

«Wie zal weten,» sprak hij bij zich zelven, den kuil met aarde vullende, «dat deze man hier rust? Zijne verdwijning zal geen opzien baren, want men zal denken, dat hij, even als zoo vele anderen, in een' veldslag gesneveld of krijgsgevangen genomen is. De man, die mij beschijnt, en de boomen, die mij omringen, zijn getuigen, even zwijgend als het graf, dat hem in zijnen schot heeft ontvangen.»

Ondanks deze gruwelijke bedenkingen, kon de kolenbranders zijn gefolterd geweten het zwijgen niet opleggen; in elken lichtstraal, diu de maan tus-

den slag van *Fleurus* bekomen heeft. Die arme GIRAUD! hij, die verlangde om in deze streek te komen, waar hij geboren is!»

Bij den naam GIRAUD, rigtte de kolenbranders, die tot dus verre ber en onbewegelijk tusschen de soldaten, die hem vasthielden, gebled was, het hoofd op; «Kapitein,» sprak hij, «ik verlang om aanstonds mijn woning terug geleid te worden, en daar zal ik alles bekennen!»

Toen de kolenbranders zich weder in zijne hut bevond, ging hij in een hoek, bragt de daar verborgen kleederen van den soldaat te voorschijn, trok een zakboekje uit een der zakken van de montering.

«Zie, kapitein,» sprak hij met eene bevende stem, «of dit boekje JOSEF GIRAUD toebeloort, zoon van JACOB GIRAUD, kolenbranders, en MARIE FAULY,» en in afwachting van het antwoord stond hij daar, ble en sidderend, even als de misdadiger op het oogenblik van voor den persten rechter te verschijnen. «Inderdad,» zeide de officier, na het boekje doorgebladerd te hebben, «de soldaat, door ons ontgraven, is wel degely dien gij bedoelt.» «Verschrikkelijk!» riep de rampzalige in de bitterste twijfeling uit, «dan heb ik mijn' eigen zoon vernood!... en verdien die dood!... Schiet mij neder! het zal eene weldaad zijn! En gij,» volgde hij met de felste razernij, tegen zijne medeplichtige, die hij tekenkens is verpletterd was blijven staan, «gij, ellendige, zult in ot delen, dewijl gij mij tot deze daad hebt aangezet! «Heb medelijd met mij!» riep de vrouw uit, den kapitein te voet vallen te, ik ben m er schuldig dan ik schijn; want ik was slechts de stiefmoeder van zijne oon, en kende hem niet, daar ik hem nooit gezien had.

Alle de aanwezigen werden bij het aanhooren der bijzonderheden van ruwel met schrik en afgrijzen doordrongen. De officieren van het detachent vormden terstond met elkander eene soort van krijgsraad, om o et lot der schuldigen uitspraak te doen; zij verklaarden, dat, volgens d opaling der bestaande wet, tegen hen, die overtuigd werden soldaten r republiek te hebben vermoord, de kolenbranders en zijne medeplichtig fusillieerd, en hunne hut verbrand zoude worden; welk vonnis op sta n voet aan hee werd voltrokken; zoo dat hunne woning te gelijk m anne ligchamen door de vlammen werd verteerd.

anel, Dautrig. R. W. Halliday, Judith Millauk, Smuckland. K. Y. Parina, Nicolaas Johannes, Riga. O. A. Kruge, Scandinavien. Drammen. W. J. Hesselberg, St. Johannes, Arendahl. J. S. Bloem, Goerdisa, Hamburg. G. A. Jonkhoff, de Vr. Jantje, dito.

Geprand 30 Maart op 43° 44' N. br. en 13° 33' W. l.: eene Hollandsche bark, toevende Rotterdamsche N^o. vlag, met N°. 136 (vermoedelijk 156); zijde alsdan het schip de Adelaar, Kapt. Nolten, van Rotterdam naar Batavia.

BIJNENGEKOMEN.

ZWOLLE 21 April. K. H. Zuininga, Ewina, Hull. E. R. Zoutman, Gertruida Hendrika, dito. J. J. Buiten, Hendrina, dito. M. C. de Groot, Justina, dito.

HARLINGEN 23 April. B. R. van Wijk, Gouverneur Barto van Zuylen van Nyevelt, Liverpool. K. H. de Weerd, Vr. Lebbegina, Christiansand.

B. H. Plukker, Jonge Hendrik, dito.

• TEXEL 24 April N. W. Stille. — J. H. Schippers, Margaretha Catharina, Batavia. H. C. Wrieburg, Dina Maria, Suriname. K. Baasnot, Alida, Havana. A. M. Stegenga, 2 Jongvrouwen, Londen. J. Bearnse, Laura, dito.

VLIE 22 en 23 April N. N. W. — Niets.
 TERSCHELLING 21 April N. W. tot W. — Niets.
 HELVQET 24 April Z. O. Stil. — Gisteren nog: L. Hus, Dankbaarheide.

aan de N. H. M. Batavia. J. Killet, William, Newcastle. J. Moore, Schiedam. Sunderland. D Blair, Echo, dito.

BRIEFJE 24 April O. — W. Bouch, Emerald Isle (S), Hull. — Gisteren nog: W. A. de Jonge, Alida Ikina, Londen.

MAASSLUIS 24 April Z. O. — Niets.
BATAVIA 17 Dec. Bunting, Plato, New-York. — 18 Dec. Winsor
Falma, Boston.

ACCRA 1 Febr. Baak Km., Elmina, Cape Coast Castle, is den 7 d
n. de kust vertrokken.
St. UDES 28 Maart. Noordry, Dorp Pernis, Portsmouth.

T U R K J J E.

BAYONNE 13 April. Schulte, Equator, Antwerpen.
 ROUEN 19/21 April. Witt, Anna Dorothea, Rostok. Goossens, Alida
 Hamburg. Muijs, Charlotte, dito. Peters, Handellast, dito. Lindemann
 Perle, Grietzi], De Boer, Neptunes, Leer.

STADSNIËWS.

ANTWERPEN 24 April. Whitecombe, Sobó (S), Londen. Op de rivier
Corgier, Birondele, Montevideo. Droyon, Diantha, New-Orleans. Fearon
Ocean. Londen. Ringier, Harmina. Aarhuus.
LEVERPOOL 21 April. Deddes, Alida, Groningen.

UITGENEELD.

TEXEL 24 April. R. J. Kruse, Stad Groningen, Venetië. H. S. He
 ... .. Maria. Nantes. P. Visser. Mena. Bull

MAASSLUIS 24 April. W. de Neef, Onderneming, Stockton.
MAASSLUIS 24 April. J. M. Dik, de Harmonie, Douglas. G. Tromp.
MAASSLUIS Wijkman, Noordzee.
VLISSINGEN 23 April. Berman, Jonne Johanna, Londen. Wiering.

Jonge Wilhelm, Riga, Lammers, Hercules, dito, Jansen, Deux Soen
Oostzee, Visser, Neptunes, Dantzig, Bielefeld, Hoffnung, Rendsburg, Pieper
Diana, Hamburg, Govaerts, Alida, dito, Michaels, Flora, Bremen; a
van Antwerpen.

BATAVIA 25 Dec. (zoude vertrekken): Keizer, Bato, Rotterdam.
 4 Jan. Ausherg, Flers, Amsterdam.
 SURINAME 3 Maart. (Zeikl.): Medvoort, Jonge Willem, Amsterdam.
 4 Maart. De Weerd, Maria Frederika, dito. — 8 Maart. Kiers, Triton.

9 Maart. Zwaneburg, Adolph Frederik, dito. — 15 Maart. Gorter, Ph
nix, dito. Iang, Astrea, dito.

ROYAN 17 April, Schipman, Charlotte, Koningsbergen. Jans, 17 April, tour, Antwerpen, Beckman, Urania, dito. Succassen, Anton, Gent.

Aan boord van het schip Straat Sunda, Kap. B. J. Daarnik,

23 April. van Batavia in Texel binnengekomen, bevond zich, als Passagier, de Jongheer A. Tholen.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 25 April 1840.
S.CHEPEREN, IN LADING.
n. Keulen, het schip Reits, schipper P. F. Baick.

Frankfurt,	Water Aben,	K. H. H. H.
Urdingen	de Dankbaarheid,	J. W. Brinkman
en Neuz,	die Gute Erwartung,	C. H. H. H.
Dusseldorf,	Abendtem	Joh. Brillen

» Mainz, »	» Altmühl, »	» P. Müller.
» Duisburg, »	» Mercur, »	» D. Bodenstaff.
» Rijnlandsch. en	» die Echte Deutscher, »	» J. Andre.
» Leopoldshaven, »	» T. Loman, »	

Vervrokkelen: A. Balck, Alma, naar Wesel; J. Bergholtz, Ansoes,
Keulen; Ant. Grenshauser, Catharina, naar Rijnschans.

Maas, met 3,637 ctr.

naar: Keulen, met 3,093 ctr.
Rijnhoogte te KEULEN, 22 April, 4 voet, 6½ duim. CAUSE, 21 A
3 voet, 4 duim.

Carga-Lijsten.
AMSTERDAM.

BATAVIA, J. H. Schnippers, *Margaretha Casanova*. 1802. 2 v. 8.
Lann. Suiker, 397 sch Tin, 855 boss. Bindrottingen, N. H. M.
SURINAME, H. C. Wriburg, *Dina Maria*. 84 b. Koffij, B. Rybaert
D., 65 v. do., Boon en Co.: 19 v. do., Thyra, Rotheys en
D., 65 v. do., Rijkman en Vollerden: 175 v. do., J. Blom

80 b. do., van Heekdonk en Zonen; 115 b. do., Wed. Vereul en Zn.; 7 b. do., J. P. Meeuwissen en Zn.; 12 b. do., H. G. T. Croce; 182 b. do., Kerkhoven en Coutin; 42 b. do., S. H. Rente Lissen; 91 b. do., P. Smelt en Zn.; 117 b. do., P. Poel en Zonen; 84 b. do., Fraessinet en van Baak.

HAVANA, K. Haasnoot, *Alida*, 515 k. Suiker, 45 pk. Tabak.
Koff., 1 partij Sigaren, Order.

LIVORNO, J. Hakker, *de Amstel*, 14 k. Sucade, 26 b. Kompj., 8
man en Co.; 75 v. Potasch, 150 b. Jeneverbessen, Gebr. Hartst.
p. Olie, D. Pavman; 3 k. Borax, 1 v. Aarde, W. König en Co.
Galnoten, 6 v. Aarde, Bunge en Co.; 11 v. Olie, 3 v. Galn.

2 v. Amandelen, A. U. Bohlman; 4 p. Ofte, J.P. Gildemeester c
10 b. Hennep, 1 b. Akerdoppen, Kreglinger en Co.; 268 st. Ma
steerns, 20 v. Potasch, 1 k. Macaronie, Lenneman en Co.; 39 k
cade. 5 v. Aarde, 5 v. Puimsteen, 2 b. Smeelbladen, 2,194/3, 13

st. Pijpduigen. 100 b. Jeneverbesen, 1 v., 2 k. Ols, 22 v. Pot
3 v. Talk, 549 st. Marmersteen, Onder.
BORDEAUX, B. J. Bakker, *Aet Verreuen*: 176 oksk. Wijn, W.
link Jr.: 60 oksk. do., J. Sigris; 52 oksk. do., 1 st. Voorloo

Isenbrack; 6 oksh. Wijn, Bartarelli; 3 oksh., 2 k. do., 2 k. B.
wijn, Gebr. Sichel; 3 f., 2 k. Wijn, 2 f. Brandewijn, L. B.
Co.; 35 oksh., 60 k. Wijn, 140/2 k. Froimen, 12 st. Brandew.
f. Droogsteren, Order.

ARCHANGEL, J. H. Rubarth, *Americana*. 1,668 tw. Rogge, 24
Matten, Determeijer, Weesling en Zn.
MEMEL, C. L. Schultz, *Sirene*. 5,312 st. Deelen, 15 schock Drigge
pk. Hennep, 9 b. Veelen, W. en J. D. Lulois; 51 l. Lijnz, C

T. E. H. Dood, *Edward*. 40 l. Rogge, 93 D. Hennepe, C. Suverstroep
Vr. 76 l. Lijnzaad, W. en J. D. Lulofs; 41 l. do., D. van Lennep
ter en Co.
A. Hohorst, *Wilhelmina*. 104 l. Lijnzaad, 1 partijje Deelen, W.

HAMBURG, J. Schroder, de 2 Gebroeders. 10. l. Boekweit, 54 l.
Wed. F. van Heukelom en Zn.

W. T. Hilman, Adres hij da Costa en Bueno.

... ..	»	»	»	97½	»
... ..	»	»	»	»	»
... ..	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

gisteren, hetgeen voornamelijk veroorzaakt werd door de iets vast

GEDRUKT BIJ A. SWART